

A Kft. felszámoló (..... szám, felszámolóbiztos:) által képviselt Kft. „f.a.” felperesnek, - a Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: ügyvéd) által képviselt (..... szám alatti lakos) I. rendű, és a személyesen eljáró (..... szám alatti lakos) II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a Balassagyarmati Törvényszéken folyamatban lévő perében meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A törvényszék megállapítja, hogy az alperesek között 2007. november 26-án létrejött megállapodás érvénytelen, és kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.780.000 (azaz: Kettőmillió-hétszáznyolcvan-ezer) forintot, és ennek a 2010. február 10-től a kifizetésig számított fizetésig félévente számított a jegybanki alapkamatnak megfelelő törvényes késedelmi kamatát.

Kötelesek az alperesnek egyetemlegesen megfizetni az államnak külön felhívásra 166.800 (azaz: Egyszázhatvanhatezer-nyolcszáz) forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet négy példányban a Balassagyarmati Törvényszéken lehet benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten. Az Ítéltábla előtti eljárásban a fellebbező fél számára a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

A felperes Kft. felszámolását a Megyei Bíróság rendelte el, az APEH Regionális Igazgatósága 2009. július 16-án benyújtott kérelme alapján. A felszámolás kezdő időpontja 2010. február 10. volt.

A másodrendű alperes volt az adós cég ügyvezetője és egyik tagja, míg másik tagja az I. rendű alperes.

A felszámoló felhívására a II. rendű alperes 2010. szeptember 15-én megküldte a 2007. november 26-án kelt adásvételi szerződést, amellyel nyomdagépet adott el a Kft-nek, 4.200.000 Ft-ért. A szerződés 2.) pontja szerint a vételárból a vevő 2.700.000 Ft előleget úgy fizeti ki az eladónak, hogy azt a szerződést készítő ügyvéd ügyvédi letéti számlájára utalja át. A vételár második részlete 500.000 Ft-ban volt esedékes, majd a fennmaradó 1.000.000 forintot 10 havi, 100.000 Ft-os részletekben vállalta megfizetni a vevő.

A nyomdagépet 2007. november 26-án adta birtokba az eladó a vevőnek.

Az ugyanakkor kelt és ügyvéd által ellenjegyzett *megállapodás* megnevezésű szerződéses okirat 1.pontja szerint a szerződő felek rögzítik, hogy és – az I. és a II. rendű alperesek – a Kft. tagjai.

Az I. rendű alperes üzletrészt a 2007. február 3-án kelt üzletrészes adásvételi szerződéssel ruházta át társaság másik tagjára, a II. rendű alperesre, mely szerződés folytán összesen 2.780.000 Ft-tal tartozik az I. rendű alperesnek, a felperes pedig készfizető kezességét vállalt a tartozásért.

A nyomdagép adásvételéből származó 2.700.000 Ft vételár-előlegről úgy rendelkeztek a felek, hogy azt ügyvéd átutalja az I. rendű alperesnek, mivel a II. rendű alperes a 2007. február 3-án rögzített tartozását megfizetni nem tudja és készfizető kezesként a felperes áll helyt a tartozásért. A fennmaradó 80.000 Ft-ot pedig a később befolyó vételár részletből fizeti ki ügyvéd az I.

rendű alperesnek.

A felszámoló – miután ezen iratokat megkapta a II. rendű alperestől – felhívta, hogy a 2007. február 3-án kelt általa készített, ellenjegyzett üzletrész adásvételi szerződést is küldje meg a felszámolónak.

2011. február 11-én kelt nyilatkozatában ügyvéd a felszámolónak úgy nyilatkozott, hogy az üzletrész adásvétellel kapcsolatos szerződést nem szerkesztette és nem is jegyezte ellen, ezért nem tudja azt megküldeni.

A per során az I. rendű alperes csatolta – a szintén a peres felek között létrejött – üzletrész átruházási szerződés egy példányát, amely szerint az üzletrész vételára 3.200.000 Ft volt, amelyet a II. rendű alperes részletekben vállalt megfizetni. A szerződés 5.) pontja szerint a felperes készfizető kezességet vállalt a tartozás megfizetéséért azzal, hogy a társaság tulajdonában lévő vagyontárgyak, és a Kft. követelése is végrehajtás alá vonhatók. A vételár kiegyenlítését követően pedig II. rendű alperes kötelezettségévé tette az új alapító okirat és tagjegyzék megküldését a cégbíróságnak, hogy a társaság egyszemélyes társasággá váljon.

Az APEH 2007. május 24-én indított végrehajtást a felszámolást megelőzően a felperes ellen, melyet a cégjegyzékbe 2007. július 25-én jegyzett be a cégbíróság.

Az adós cég elleni végrehajtás kapcsán csatolt adatlap és végrehajtási kérelem szerint 2007. februárjában például 10.000 Ft adótartozása keletkezett a Kft-nek, de már ezt megelőzően is hátralékai voltak. 2007. június hó 12-ig, összesen 2.142.000 Ft hátralékot tartott nyilván az APEH az adóegyenlegben.

A felperes képviselőjében a felszámoló a perindítás előtt felhívta az I. rendű alperest arra, hogy az átvett vételárat fizesse vissza a felperesnek.

Az eljárás a Megyei Bíróságon indult, ahol a 2011. február 9-én tartott tárgyaláson a II. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy tisztában volt azzal, hogy nem tudja kifizetni az I. rendű alperes üzletrészét, de az I. rendű alperes felvetette, hogy adják el a nyomdagépet, és abból bevétele származik a cégnek, abból ki tudja majd fizetni őt a II. rendű alperes.

II. rendű alperes nyilatkozata szerint az I. rendű alperes nem ment bele abba, hogy a gép eladásából először fizessék ki a tartozásokat és ezt követően osztozzanak a fennmaradt összegen. A cég az adó- és járulékfizetési kötelezettségét csak rendszertelenül tudta teljesíteni, 2007. elejétől már nem is volt rendszeres bevétele, az I. rendű alperes pedig tisztában volt a Kft. anyagi helyzetével, az adótartozásról is tudnia kellett, mivel minderről beszéltek a Kft. tagjai.

Kijelölés folytán a Megyei Bíróságon folytatódott az eljárás. /2011. számon, majd szünetelt a per, mivel a felperes nem általánosságban, hanem esetenként kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását. A 2012. március 8-ra kitűzött tárgyaláson nem jelent meg, de annak távollétében történő megtartását sem kérte, és az alperesek sem jelentek meg ezért az eljárás szünetelt. Az eljárás folytatását azonban határidőben kérte a felperes.

Az I. rendű alperes személyes nyilatkozata szerint üzletrész átruházásra vonatkozó szerződéskötést is ügyvéd intézte, de előadása szerint a Kft. tartozásáról, vagy hitelezőkről nem volt tudomása.

A felperes cégnél alkalmazottként dolgozott, 100.000 Ft körüli havi bére volt, de a II. rendű alperes a minimálbére akarta csökkenteni a fizetését, mert nem tudta már fizetni a korábbi összeget 2006. nyarán, és ezután a viszonyuk megromlott.

A felperes keresetében kérte a 2006. november 26-án kötött szerződés érvénytelenségének megállapítását és az I. rendű alperesnek az átvett 2.780.000 Ft vételár visszafizetésére kötelezését a

Cstv. 40. §. (1) bekezdés a.) pontja és (3) bekezdésére figyelemmel.

Hivatkozott arra, hogy a felperes cégnek 2006. november 26-án 3.213.081 Ft adótartozása volt az adóhatóság felé, így a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet beállását a felek közötti megállapodás megkötése okozta, és ezért 2009. július 16-án az APEH Regionális Igazgatósága nyújtotta be a felszámolási kérelmet.

A pert megelőzően a felperes felhívta az I. rendű alperest a perbeli követelés megfizetésére, aki annak nem tett eleget.

Hivatkozott arra is a felperes, hogy vélelmezni kell a felek rosszhiszeműségét, vagy az ingyenességet a megjelölt jogszabály alapján, amely szerződéssel az alperesek az adós vagyont csökkentették.

Előkészítő iratában a felperes arra is hivatkozott, hogy az APEH 2007. június 25-én kibocsátott inkasszója után július 4-étől az adós megszüntette minden adóbefizetését.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy az adótartozás meglétéről nem tudott, azt a felperesnek kellett volna bizonyítania, önmagában a végrehajtási eljárás megindulása az alperesek között létrejött szerződés érvényességét nem érinti.

Előadta azt is, hogy jóhiszeműen járt el mindvégig, a hitelezők kijátszására nem irányulhatott a szándéka.

II. rendű alperes is kérte a kereset elutasítását hivatkozva arra, hogy nem okozott kárt a cégnek. Az üzletrész átruházására vonatkozó szerződést az I. rendű alperes készítette, neki csak a 2007. novemberi szerződés volt meg, amit meg is küldött a felszámolónak.

Az iratok és a felek nyilatkozatai alapján a bíróság megállapította, hogy a kereset megalapozott, a jogszabályban előírt feltételek fennállnak a kereset jogalapját illetően.

Helytállóan hivatkozott a felszámoló arra, hogy a felek szerződése, amely 2007. novemberében kelt, önállóan elbírálható attól függetlenül is, hogy 2007. februárjában kötött üzletrész adásvételi szerződés teljesítésével kapcsolatos.

A felek ugyanis ezzel csökkentették a felperes vagyont, úgy, hogy mind a ketten tudták nyilatkozatukból is kiderülni, hogy a cég anyagi helyzete bizonytalan, az adótartozás végrehajtására az adóhatóság eljárást is indított.

Ezt közhitelesen tanúsította a cégbejegyzés 2007. június 25-én, ezért nem hivatkozhat az I. rendű alperes arra, hogy nem tudott a hitelezői követelésről.

Ezt követően kötötték a felek azt a megállapodást, amely szerint a felperes kezesként kifizeti a II. rendű alperes helyett az I. rendű alperesnek az üzletrész ellenértékét, az ugyanekkor eladott cégvagyon ellenértékéből.

A Cstv. 40. §. (1) bekezdés a.) pontja alapján előterjesztett kereset megalapozott volt, ezért a szerződés érvénytelenségét a bíróság megállapította és a felperes kérelmének megfelelően ennek következményeként kötelezte az I. rendű alperest az általa átvett pénzösszeg és késedelmi kamatainak megfizetésére.

A törvény 40. § (1) szerint ugyanis a tudomásszerzéstől számított 90 napon, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított 1 éves jogvesztő határidőn belül a hitelező - vagy az adós nevében a felszámoló - a bíróság [6. § (1) bekezdés] előtt keresettel megtámadhatja az adósnak

a) a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző öt éven belül és azt követően megkötött, az adós vagyonának csökkenését eredményező szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha az adós szándéka a hitelező vagy a hitelezők kijátszására irányult, és a másik fél erről a szándékról tudott vagy tudnia kellett,

b) a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját

megelőző két éven belül és azt követően megkötött szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha annak tárgya az adós vagyonából történő ingyenes elidegenítés, illetve a vagyont terhelő ingyenes kötelezettségvállalás vagy a harmadik személy javára feltűnően aránytalan értékkülönbözettel megkötött visszterhes jogügylet,

(3) Ha az adós a többségi befolyása (Ptk. 685/B. §) alatt álló gazdálkodó szervezettel, továbbá ha a gazdálkodó szervezet a tagjával vagy vezető tisztségviselőjével, illetve annak hozzátartozójával köt szerződést, az (1) bekezdés a) és b) pontjainak alkalmazásában a rosszhiszeműséget, illetőleg az ingyenességet vélelmezni kell.

A felszámoló a törvényi határidőn belül indította a keresetet, és az adós, tehát a felszámolás előtti felperes szerződéskötés idején fennálló rosszhiszeműségét kellett vélelmezni a törvény szerint. Nincs ezért jogi jelentősége annak, hogy az I. rendű alperes jóhiszemű volt-e, az ő tekintetében az a törvényi feltétel valósult meg, hogy az adós rosszhiszemű eljárásáról tudnia kellett. A cégnyilvántartás szerint közzétett végrehajtás folytán nem megalapozott az a védekezés, hogy erről nem tudott, de a II. rendű alperes nyilatkozata is ellentétes az I. rendű alperes ilyen tartalmú nyilatkozatával.

A felszámoló konkrétan a 40.§ (1) bekezdés b) pontjára nem hivatkozott a keresete jogalapjaként, ezért jelen esetben az ingyenességnek nem volt szerepe, noha az ténybelileg igaz, és a b) pont szerinti két éves határidő sem telt el a felszámolási kérelem benyújtásához viszonyítva a 2007. novemberi megállapodást illetően.

Az eredményes megtámadás következtében pedig a Ptk érvénytelen szerződésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, ezért az eredeti állapot helyreállítása körében kötelezte a bíróság az I. rendű alperest a kereset szerinti összeg és a Ptk 301.§ (1) bekezdése alapján számított késedelmi kamatai megfizetésére.

A tárgyaláson a felszámoló nem jelent meg, perköltségének mibenlétét konkrétan nem jelölte meg, ezért a bíróság nem kötelezte az alpereseket a felperes javára perköltség megfizetésére.

Tekintve azonban, hogy a felszámoló által indított per tárgyi illetékfeljegyzési jog hatálya alá esik, ezért a le nem rótt feljegyzett illetéket az alperesek pervesztességük folytán egyetemlegesen kötelesek megfizetni az államnak az illetékhatóság külön felhívására.

Balassagyarmat, 2012. május 24.

Dr. Barsi József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: